

det. Jeg har fremstillet dem, ganske som de forløb, idet jeg fremstillede først, hvorledes Flertallet havde samlet sig i Betænkningen om fremtidig at afskaffe Ordener, Titel og Rang, men hvorledes Indenrigsministeren ved sin Fremstilling af Kongens Stilling til hele Sagen — jeg citerede udtrykkelig Ordene — udøvede stor Indflydelse paa Flertallet, og hvorledes Resultatet endelig blev. Jeg nævnte ligeledes, hvorledes Stillingen var ved 1ste Behandling, idet baade Grundtvig, Tscherning og den radikale Barfod talte imod Afskaffelsen af Titler og Ordener m. v. Jeg har ikke haft til Sinds at give en forkert Fremstilling af Forholdet og mener heller ikke at have gjort det. Det ærede Medlem har heller ikke afkræftet min Fremstilling ved det, som han fremførte om Frederik den 7des Stilling dertil, at Frederik den 7de nemlig holdt paa disse Rettigheder for Kongen, det vil sige for Kongemagten.

**Formanden:** Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Zahle:** Det er alle bekendt, ogsaa Konseilspræsidenten, at det var Frederik den 7des Holdning i denne Sag, der var afgørende, men det fortav Konseilspræsidenten ganske i sin oprindelige Fremstilling.

**Konseilspræsidenten (J. C. Christensen):** Jeg vil blot gøre den korte Bemærkning, at jeg nævnte udtrykkelig netop det Citat af Indenrigsministerens Tale, den indeholdt det, jeg sagde.

**Formanden:** Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

**Zahle:** Ingen kunde forstaa den ærede Konseilspræsident anderledes, end at disse Venstremænd, som han nævnte, og Flertallet af Venstremænd i det hele paa den grundlovgivende Rigsforsamling i og for sig vare stemte for at bevare Orden-, Titel- og Rangvæsenet, medens Sandheden var, at de vare Modstandere deraf, men paa Grund af Kongens Holdning, for at ikke vigtigere Ting skulde bryde, lod sig tvinge over paa den anden Side.

**Dinesen:** Jeg beder undskyldte, at jeg begynder med den Bemærkning, at det, der

forhandles i Dag i dette Ting, ikke for mig er noget nyt. Jeg er i min Tid gantagne Gange bleven mindet om alt dette. Lige til den Debat, der er ført mellem det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) og den ærede Konseilspræsident, har jeg hørt det før, og de Udtalelser, der ere falden fra det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds, ere egentlig en Bekræftelse paa det, der blev anført af den ærede Konseilspræsident, ret forstaaet. Det var mig saaledes ogsaa en Tilfredsstillelse, da jeg hørte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne overfor Ministeren sige, at det, han havde anført, var Ord til andet, hvad der tidligere var sagt af Højres Ministre. Ja, det var det, og det vil det være til enhver Tid. Den samme Historie har gentaget sig den ene Gang efter den anden, og jeg behøver derfor ikke at indlade mig udførligt paa Sagen, naar jeg paa Meningsfællers Vegne har Ordet om dette Spørgsmaal, men jeg kan henvise til de tidligere Forhandlinger.

Jeg skal kun erindre om, at hver Gang Venstre har rejst dette Spørgsmaal, enten det har været rejst af Tauber eller Berg, eller været Genstand for Omtale af en Mand som Skolelærer Kruse, der udmærkede sig ved altid at føre meget store Ord i Munden, hvad han saa end talte om, saa er Sagen altid endt med, at den samme Oplysning er bleven given, enten fra den ene eller den anden Side, som Ordføreren sagde tidligere af Højreminstre, nu af den ærede Konseilspræsident, og at man saa har ladet Sagen ligge. I hele Kamptiden 80erne igennem, som ikke faa erindre noget om, hvor den daværende Opposition mod den daværende Regering søgte at drage saa mange Spørgsmaal frem til Benyttelse i Agitationen mod Regeringen og dem, der stode paa dens Side, som muligt, lod man hele dette Spørgsmaal ligge. Man gjorde det af gode Grunde, thi man vidste, hvorledes denne Sag stod, og naar nu det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) taler om, at det, der skete i 1849, var, at en Handel blev afsluttet under Tvang i enhver Henseende, saa er det rigtigt, at det endte med et Resultat, en Aftale mellem Parterne, men en Afgørelse mellem Parterne er for mig en Afgørelse, der maa respekteres. Derfor mener jeg ogsaa, at den Afgørelse, som blev truffen i 1849, og som efter at den var truffen paa den grundlovgivende Rigsforsamling yderligere blev slaaet fast ved den Resolution, som blev oplæst af den ærede Konseilspræsident, er en Handel,